

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D'UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 cèntims.
 Fora de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S'envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conta de 16 números.

SA FESTA DES CERTAMEN.

Ydò heu de sèbre que dijòus de la setmana passada, devés les onze, ja no hi cabia més gent de sa qu'hey havia dins es gran saló de sa Diputació Provincial, tot endomassat y plé de cuadros. Aquell truy y aplegadissa de *escogida concurrencia*, era per presència sa distribució des prèmis qu'es Jurat des Certámen de *Fires y Fèstes* havia concedits.

Còm tothom va está assegut y va *rompre* sa música qu'hey havia en es pati d'abaix, entràren una partida de señós lletruts, tirats de frac, y s'asseguèren sèriament á ses cadires de braços y altres que no heu eran. Don Jusèp Quadrado presidia, tenguent á dreta y esquerra altres señós de sa Comissió central, y molts de Jurats: (L'IGNORANCIA repará qu'hey faltavan es de *Ciències*.)

Callá sa música, y es secretari, Don Lleó Carnicer (no tengueu pò: no mos-sega;) llegí una Memòria, *fènt l'abre* á ses composicions premiades, diguentnè bé y mal, una frèda y una calenta, segons lleal entendre des Jurat. Totduna qu'acabá, comensá el Seño President á descloure plèchs, á cridá es qui havian *trèta sa Uarga* y á donarlós á cadascú lo séu. Mèntres tant, á cada nòm que sortia y á cada autor qu'es presentava, es públich feya mansballetes. Y á élls, á n'es premiats, ¡los haguésseu vists tots satisfèts, fènt un poch s'empagahit! Era de rahó.

¿Voleu sèbre qui eran élls? Es primé qui, segons s'orde des cartell, rompé sa pòsta, va essé Don Thomas Forteza, qu'ha tengut paciència per compòndre una *Gramática mallorquina* (bòna falta mos feya) y que li valgué *tres gèrros de bronzo daurat* que, en dirvos qu'eran regalats del Rey, podeu pensá si eran *còsa de lo alto*.

Menció honorífica des Prèmi històrich meresqué el Sr. Riudavets per uns *Fragments d'història de Menorca*.

Llavò Don Toni Frates rebé una *ploma d'òr* en prèmi d'una novèla qu'havia presentada. Pensau ara si'n podrán sortí de bònnes *de su bien cortada pluma*, que d'avuy envant no perilla d'aplegá rovey.

D'aquestes òbres no'n podem dí ni bé ni mal, perque encara no han sortit á llum, ni allá mos ne llegiren cap escapoló: però bé podem creure que mos ne xuparém es dits, per lo hò qu'es Jurat mos va fé sèbre d'elles.

Amb sos poetas ja va essé altra còsa. Quant los cridàren y haguèren rebut es prèmi, mos dexàren sentí ses séues glòses, y francament, mos agradàren ferm; y si hem de judicá p'ets esclafits de mansballetes, també agradàren á tothom, Don Juan Alcover llegí *La Seo* (única en castellá,) que bé merexia sa *rosa de plata* que li dàren.

Derrera éll, un *tocayo* séu, Don Toni Alcover, manacorí, llegí un *Cántich*, premiat amb accèssit, que fa sa retxa ben amunt. Y axò qu'es séu autor es auvell de primera volada.—«Vat' aquí un atlòt, (deyan per tot) que casi ja es mèstre sense havé fèt mossatge: un qui pòt professá, sense fé es noviciat.»—Y nòltros som d'aquest parè.

Es *clavell d'òr y plata* el ben guañá un poema de Don Mariano Aguiló y Fuster, que p'es tròssos qu'en sentirem; mereix no un clavell, sinó tota una mòta. Còm que s'autor no hey era present, el mos llegí Don Mateu Obrador, qu'encara no havia encaletida sa cadira y hagué de torná comparexe per rèbre s'acçèssit y llegirnos sa boníssima glòsa descriptiva de *Sa Roqueta* axí còm éll sab llegí en públich, pues no en sab tothom.

A més d'aquests prèmis es Jurat concedí mencions á altres poesies; y tot seguit cridá es pintós que n'*Aliatar* s'encarregá d'apuntá per donarnè conte á n'aquest mateix número, y per axò ara los passam per alt.

Y per últim, Don Andreu Torrents se va fé séus es dos prèmis que concedí es Jurat de Música: un d'*un tinté y dos canalòbres de bronzo* regalats de la Princesa D.ª M.ª Isabel, per s'*Oratori* de sa

Conversió de Ramon Lull; y s'altre d'una *batuta d'ebano y plata*, qu'havia oferida *El Carnaval* á sa milló música de ball.

Tal va essé es resultat d'aquest Certámen que nòltros ignorants no porem judicá amb tota imparcialitat; perque encara que vos paresca còsa rara, heu de sèbre (y L'IGNORANCIA vos ho diu tota satisfèta,) qu'en aquest Certámen hey ténen més part que perventura no vos pensau *En Nemo, Madò Clara, En Gorièr, En Jordi des Recó, Mossen Lluch, En Lleó, En Miranius* y altres *ignorants* de grux de rey.

X.

QUATRE PARAULES

SOBRE S'EXPOSICIÓ CELEBRADA AMB MOTIU

DE SES

FIRES Y FÈSTES DE PALMA.

PRIMER GRUPO.

Pintures al òli.

Es cuadro premiat amb 1.ª *acçèssit*, representa *sa costum* que tenian ses dònes mallorquines de fé despenjá á n'ets séus infants, es barená, á còps de pas-setja. En veritat no es un *assunto de s'Història de Mallorca* còm expressava es programa, però es Jurat cregué obrá en justícia preferintlò á n'ets altres.

Nòltros creym que s'autó, Don Francisco Mèstres, es capás de fé còses millós.

Es cuadro que representa *sa primera entrevista del Rey En Jaume, amb el Rey mòro de Mallorca*, té s'inconvenient de que no está, conforme amb s'Historia des fèt tal còm lo descriu el mateix Rey En Jaume en sa séua crònica, ni tampoch amb sa d'En Marsili que consideram ses més fidedignes. S'autó Don Juan Bauzá degué consultiarné d'altres. Còm á pintura té figures molts ben tocades; en conjunt mos assembla massa convencional.

Es cuadro que representa *es suplici*

de Mèstre Colom, demòstra un gran tra-bay de part de s' autò Don Ricardo Carlòtta, però es resultat no ha correspost à n' es séus esforsos.

Es que representa *un pagès mallorquí fumant amb pipa* y ha obtengut es primé prèmi còm a *cuadro de gènero*, es un bòn exemplá de s' escòla realista que sòl predominá en ses òbres des séu autò el señò Bauzá. Nòltros hauriam desitjat manco uniformitat de tintes entre es calsat de sa figura, sa caxeta y es *fondo*, qu' es massa axut per falta d' accessòris.

Creym qu' es Jurat ha fèt santament classificantlò en primé lloch.

Es que representa *dos jovensans, des-de una peña, tirant pedres al mar*; es un estudi molt ben avengut; sobre tot es colorit colrat d' aquells desnúus, y es tòns des celatge y de ses piles demòstran qu' es séu autò Don Francisco Maura estudia es natural amb gran profit.

Es que representa *una niñona mòra, venent plats y gerricons de majòlica*, es un béll motiu, amb que totduna hey simpatisa s' espectadó. Sa figura está més ben dibuxada que modelada; ses majòliques son inmillorables; es trispòl no escòrsa abastament. Llástima qu' es séu autò Don Antòni Ribes no mos haji fèt veure altre cuadro; tothom sab, que es es primé paysista de Mallorca.

Es que representa *un ase de carritxé, desamparat subaix un garrocé a' un tossalet*, es un altre exemplá de s' escòla realista, qu' atreu ses mirades per lo atrevit de s' execució y lo brillant de sa llum que s' autò Don Antòni Fusté hey ha sabut vessá. Si va à dí vè, nòltros hauriam fèt passa aquest aset devòra sa moreta y es dos allòts. Tots tres cuadros han obtengut distinció en concèpte des Jurat, per s' orde còm los hem descrit.

Don Gaspá Terrasa, ha presentat *una manola y un músich de l' any tirurañy*; tots dos cuadros demòstran empeno en vénce ses dificultats de s' art. Però es séu autò mos n' ha dexat veure n' d' altres, especialment *petites perspectives*, amb figuretes tractades *à lo Fortuny*, que, la veritat, passetjantmòs per dins es salon de sa Diputació, les hem añorades. Una n' hi té per mòstra y mos agrada. ¿Perquè no n' ha enviades un parey, éll que no té rival dins aquell gènero?

Una pageseta sollerica filant de dret en dret, en mitx d' uns quants tésts de flòrs, es un tipo bellament elegit entre es molts que pòden presentarsè per mòstra de ses fesomies y trajos mallorquins. S' autò señòr Pizá, que d' aficionat, dins breu témps, ha pujat à professó, no se desanim si per aquest pich no li ha tocat prèmi; dia vendrà qu' arribarà à n' es cap des còs amb sos primés, pues s' en-vestida qu' ha prèsa axí mos ho fa creure.

Si hem de seguì per orde de mèrit passant revista à n' ets altres cuadros que figuran à s' Exposició mos veurem massa embarassats, y per axò los pégarèrem arreu.

Jusèp el Just sollicitat per l' espòsa de Putifar, es un quadret de senzillíssima composició, variat de colorit, y bòn efecte. Se coneix qu' es séu autò Don Salvadó Torres l' ha pintat deprèssa. Un altre pich convendria que s' hi tirás en témps, y que procur presentarmòs qual-que grupo de cavalls per s' estil des que també hey ha enviat, y sobre tot qual-que cuadro de caràcte relligiós, éll que coneix bé sa manera de tractá ets asuntos místichs.

Unes quantes escenes de familia, òbres de Don Agustí Buades, cridan s' atenció per s' escrupulosa consciència amb qu' es pinzell hey ha jugat. Amb un poch més de dibuix y perspectiva serien millorets.

Uns quants retratos de persones conegudes, òbres del señò Carlòtta, mereixen especial distinció, pues valen molt per lo acertat de ses semblances y per s' execució segura y neta.

Altre tant podriam dí respècte d' un retrato de señòra que mos ha semblat òbra del señò Buades.

Un gran paysatge titulat *Lo Gorch del Comte* y alguns quadrets més, també paysatges y marines, mos han vengut de Barcelona y per cèrt son dignes de figurá entre tots ets altres referits.

Per no allargá més, dexam aná es poch cuadros qu' hey restan, alguns d' els quals no merexian essè admesos à una Exposició formal.

En *miniatures y aquareles* no recordam qu' hey haja rès bò ni dolent, si esceptuam un *Ecce-Homo* no gayre corrécta però ben miniaturat.

Per suplí sa falta de dibuxos, s' hi han presentat cinch modèl-los de casulles, per mòstra de lo que s' usa à Italia, France y altres nacions catòliques. Ja es hora de desterrá d' entre nòltros aquestes plantilles de guitèrra, amb fòrsa de fuyes de carxofera y pitxerangos brodat allà ahont sòls hey pertòca una alegòria, monograma ò signe relligiós.

Projectes d' Edificis.—Cap.

Gravats.—Cap.

Dissapte qui vé passarem es ram per sa secció d' *Escultura*.

ALIATAR.

CODOLADES. (*)

SA DÒNA DEMUNT UNA BOTA.

Tal còm som me represent,
Y surt à vistes.
No som còm vòltros, modistes,
Y curruataques,
Que per parexe ben maques
Vos enlestiu,

(*) Avuy publicam aquesta composició trobada entre es papés del P. Mtre. Francesch Pascual y Togores, dominico, à dia 12 Setembre de 1856. Suposam que se refereix à ses figures de bulto que, segons costum, posavan à ses fèstes de carré.

Y en mitx des carré sortiu
Amb vestits nòus.
Lo que duch ni quatre sòus
Val si s' encanta.
Però encara fás més planta,
Y bòn papé,
Que vòltros, qu' es perruqué
Cuyda y pentina.
Es vè que ja no som nina,
Ni ténch cabeyes,
Y que ténch ets uys vermeys,
Y es nás inflat,
Y tot un morro xapat,
Y un bòn gèp.
Però ningú m' ho increp;
Qu' aquests defèctes
Des méus molts aïus son efectes,
Y s' aygordent,
Qu' amb palo frequentement
Es mèu 'm dóna;
No per ser jò polissona,
O malfanera,
Sinó perqu' es un tronera,
Y un bòn gat.
Es bergant s' era empenat
En tancarmé;
Ni volia dexarmé
Veure sa fésta.
Y jò per una finestra
Saltant som fuyta.
En trobá sa casa buyda,
Ell s' en vendrà
Fèt un Nèro, y m' en durá,
Y em farà blava.
Però, jòn còua de raval!
Jò no 'n fas cás.
Que demunt m' hi fassa 's fás,
Jò ja hey ténch call,
Es bergant que mir y call,
Y per la resta,
Que 'm deix fé en pau sa fésta
Y ja 'u veurem
Per ara nòltros rigneu,
Pues tenim coques;
Y diguen totes ses boques.
¡Viva aquell Sant,
Que per tots trabayá tant,
Y es Sant Ignaci.

CODOLADA DE S' HÒMO.

¿Perqu' ets fuyta, polissona,
Y gran vayvéra?
Es mánech de sa granéra...
Ja veurás tú...
Vuy à mèstre Lustrerú,
Lòca, et duré,
Perqu' aquell hábil ferré
T' adob es cap.
Perque dins à quin cap, cap,
Sinó à n' es téu,
Cara de butza, ò de lléu,
Qu' una barcòta
Tant lletja y jeperudòta,
Mal endressada,
Còm tú, es sia enquimerada
A fé papé
A sa fésta de carré
De Montission?
De ses fuyes de Siòn
A n' es costat,
Ets un papé ben soyat,
Papé d' estrassa,
Es xerafi d' En Proassa
Bò per fé pò
A n' es nins. Y amb tot axò
Bravetjas tant,
Que 't téns per més elegant,

Que tantes cures!...
 Y axí burra entre ses burres
 Passém devant.
 A ca-nòstra en arribant
 T' aplanaré,
 No amb sa plana de fusté,
 Amb sa granéra
 Aquest gèp, que dús darrera,
 Y no serás
 Imátge de Barrabás,
 O còm un mòtlo
 De fé dimònis, y à ròtlo
 Porás sorti.

CARTA DERRERA.

19 Setembre de 1881.

Amigo Tòfol: Ahí acabárem ses desdixades *Fèstes*, y no dich ses *Fires* porque lo que son *Fires*, encara les hem de comensá. ¡Pareix mentida que en tant de bestia de pèl y de cèrres còm hey ha à Mallorca no n' haja comparegut venal ni un sòl cap!

Y, porque vejes tú: dos ases, (entre es moltíssims que topám à cada passa) sòls dos ases s' han presentat, y no en es Camp d' *En Seralla*, sinó en es *Certámen Artístich y Literari*, etc., y tots dos han guañat prèmi; un d' ells còm à protagonista d' una novel·la, y s' altre còm à protagonista d' un cuadro. Conech personalment es qui los hi han menat, y t' assegur que no heu han fèt amb mala intenció.

Un altre animal ha sortit à ròtlo, y era un *camaleon* posat en es curucull d' una fruytera, dins Sa Llonja. Totduna que 'l vatx veure, involuntariament, vatx pensá en cèrts homs polítichs, que mudan de coló sovint, sovint, y fènt veure que viuen de l' ayre del cèl, s' enfilan dalt la parra y s' atapexen fins que s' ho tòcan amb so dit. ¿No es veritat que sa figura d' aquests padastres de la pátria es tant repugnant còm sa d' un *camaleon*?

No vatx aná à veure ses *Còves* porque no me convidáren, emperò sí à veure arribá es vapor, y es fochs des cap des Moll. Sia dit en veritat axò no va sè de lo qu' ha anat més malament.

Ahí, en bòn diumenge, cantáren es *Te-Deum* à La Seu es parroquians que sòlen anarhí à l' ofici; de mòdo que quant jò esperava veure tota sa *Junta Organizada* en aquell acte, sòls n' hi vatx veure alguns membres, pochs y desorganizats. Ara à n' es *Tòros* descapvespre ja hey vá aná més gènt. Diuen que va essé una de ses *corrides* més notables que s' haurán vistes à Ciutat. ¡Bòns braus! y axò qu' havian amparat unes quantes arruxades. Molta *codrilla* y bòn feyna; emperò axí mateix un picadó sortí amb un hrás romput y un primer espasa amb un anca foradada, y no per riures. Axò, còm tú

comprends, es còsa de pòques taules; per essé bòn una *corrida* han de corre es metges y si es necessari s' Extra-munció.

Ara te podria parlá de ses il·luminacions qu' hey ha hagut per dins Ciutat. Fiyet les porian contá amb sos dits. Es *Crèdit* posá tantes atxes còm n' hi sòl havé à un ofici de mòrt de pochs doblés. Sa Diputació posá lo acostumat y encara manco. La Sala penjá ets homs *ilustres* y los ha tengut en es sòl y à sa serena aquests vuyt dies. Es d' adverti que, es vespres sòls encenia es grasòls à ses sèt figures deshonestes que omplian es buyts des balcons, mentres aquell cuadro d' abaix que diuen que representa el Beato Ramon estava à les fosques. Ni *sisquera* han trèt un poch de téya, de sa qu' à La Sala sòlen tení en gròs, per encèndre es gran festé que fa flama-da tants de pichs en l' any.

S' Institut, y qualche botiga de llanterné han posat ses séus alimares. Tot lo demés ha anat à pará à Santa Catalina.

Qualche còsa te podria dí sobre ses Exposicions de Sa Llonja y des saló de Sa Diputació, però tròb que basta per caldera lo que t' he contat, y per altra banda, no vuy robá es materials à n' *Aliatar* encarregat d' aquest assunt, ni à n' es *xeremiario* qu' espigolará lo que m' ha caygut à mi ó no hajin sègat arreu ets altres.

Malavetja à está hò, y esperem es dissapte de sa *Fira* de sa téua vila que, per flaca que 'us surta enguañy, sempre será milló qu' axò que mos es sortit à nòltros. Un conhòrt mos roman, y es qu' es forastés de fóra Mallorca han tengut s'eyma de no vení à veurerlès, y que tots es diaris de Palma se destexin nan per fé es mateix combat y un sòl plant que presideix es séu solemne entèrro.

A reveure Tòfol, y etc., etc.

JOLIÀ CAMALI.

XEREMIADES.

Hem rebut un exemplá des Mapa de Mallorca y un des Plá de Palma, dibuxats per D. P. de A. Peña, que se vénen còm à recòrt de ses *Fires y Fèstes*.

Bòna ideá ha tengut es nòstro amich publicant aquests trabays, pues molts son ets estrangés que desitjan dursen qualche lámina y no los ne podian oferí.

Agrahim s' atenció, y desitjam que se 'n despatxin molts.

* *

Diumenge passat es nòstro Illm. Prelat després de benehí ses nòves *absides* de la Parròquia de Sineu, va oficiá de pontifical à n' aquella Iglesia. Molt ha lo-grat Sineu y ets séus vezins, dèuen está

molt agrahits à n' el señó Compte d' España, qui ha satisfèt es gasto de s' obra nòva, dirigida per s' Arquitecto diocesá señó Pavia, demostrant es séus conexaments amb s' art gòtich, tan desconegut y maltractat, à ses antigues Iglesias de Mallorca, p' es picapedrés moderns.

L' IGNORANCIA compleix son devè, enviant à tots quants amb sos caudals, trabays y conexaments hey han contribuït, sa més cordial enhorabona.

* *

—Ròch: ¿has vist tot lo de sa Llonja?

—Jò me pens que sí, perqu' he vist y tot ses terañines que penjan de ses vòltes.

—Homo, tal vegada están exposades, pues per lo notable que son, hé mereixen medalla de plata.

* *

—Dignesmè Jòrdi: ¿qu' es veritat que no més en pòrros fuyes s' han gastat un dineral per fé ses *Fèstes*?

—Ell à part ó banda sortirán es contes; però es d' esperá que qualche còsa lauran dexat per premiá ets expositós que 'n sian dignes. A mòdo, ¡Bòn-Jesús! que tot heu hajin fús amb cohuet, barraques y esquéles....

—Ja heu veurem: seria pás de riure que à n' ets únichs qu' han correspòst à s' invitació exposant es fruyts des séu engiñy, los satisfèssin amb un trist diploma.

* *

Una altra de ses còses exposades à n' es públich, durant ses *Fèstes*, va essé una col·lecció de caxòtes buydes y un munt de paya, qu' estava dins sa pòrta de Santa Catalina.

Es vespres qu' à fórsa de sempentes, per falta de bòn policia, hey hagué pèus trepitjats y mantes esquinsades, aquelles caxes serviren de *burladero* à n' es poruchs.

Tal vegada les hi posáren amb tota intenció.

* *

Veys aquí una *xeremiada* que casi, casi, podria passá per *coverbo*, en so ben entès, qu' es cás ha succehit.

Ydò axò era y no era: un expositó d' un mòble de nòva invenció que, llevantsè sa vèssa y bestraguent es material, l' havia presentat esperant vendrel p' es séu just prèu.

Y vé que s' hi presentá un señó y s' enamorá des mòble. Qualsevòl se pensaria que ley hauria comprat. Pues, no señó: aquell bòn señó, per doná una pròva de franca confiansa, li digué tot xalest à n' es malanat expositó:

—Demá t' enviaré es méu fusté y li dexarás ses plantilles.

Es de suposá (encara que no heu digués) que li premiará s' ideá à s' expositó des mòble referit, pues si no fós axí,

més li valdria à un manestral que se buyda es cap inventant còses de profit, més li valdria fé banchs de quatre cammes, (ja que de dues n'hi ha abastament) y vendrerlós barato.

*
**

Aquesta setmana passada tots es vapors qu'han sortit de Palma amb rumbo à Barcelona s'en han duyt un sens fi de passatges. Diuen que, suposat que no han vist *Fires* à Ciutat, s'en van à veure ses de La Mare de Déu de la Mercè, que cad' any celebra sa capital de Cataluña.

¿Qu'hey farem? Lo que no es à una banda es à s'altra.

*
**

D' *El Ancora* de dimecres passat, copiam aquests versos que se refèren à lo qu'havian d'havè estat ses *Fèstes* y ses *Fires* de l'any 1881, à Palma. Parlan alguns de sa *Comissió Organizada*.

Y allà veureu còm surten maravelles
Des patriòtich ardor des nòstro pit:
Vos farèm devallà cent mil estrelles
Per enlluerná es cegos cada nit.

Treurem de devall terra còses noves...
Per grans y gròsses pègarèu un bot...
Y viatges... y tòros... y à ses còves...
Y boleros... p'es còxos sobre tot.

Y si es Beatos Ramon y Catalina
Agrahits mos inspiran tan grans plans,
Pe s'honra que los dú tal trebolina,
Vos jurám qu'à su es mitx de sa *Fachina*
Els hi feym devallá per ferlós Sants.

Emperò si entre tantes lluminaris
Se mos apaga es llum y surt un mòstro
No mos diguen jama:—¡Valents canaris!
Mèstre Colom, axò no es éll lloch vòstro.

TORIBIÓ.

*
**

Sa nòstra Autoridat municipal, amb un cèl y una previsió que l'honra, va fé penjá dins es carruatges de llogué (a carrils) sa tarifa de preus estampada en francès, per quant vendrian ets algerins à veure ses *Fires*.

Y ara demanam nòltros, ¿perquè no n'hi han de penjá un altra amb anglès, suposat qu'à Palma en pasturan tants d'*inglésos*? Y de que son molts, ningú en pòt dá tanta fé còm es mateix Ajuntament.

*
**

Es pònt de fusta de baix de sa murada de Sant Pére, diuen que torna está malalt. Ja seria hora de sustituirlo amb un pònt de pédra, y no estariam exposats à veurel caure s' hora manco pensada.

No seria estrañy qu'axò de ses *Fires*, quant deyan qu'havian de dú es bestia dins sa Riera, l'hagués trastornat.

*
**

A s'embocada des torrent de s'Algá, hey román es cap d'aquell gran *cetáceo*

qu'hey aná à morí. Ara qu'está ben desnossat amb ses mandíbules ¿perquè no'l duen, de remolch per má, à Ciutat, y qualcú, (per exemple s' Institut provincial) no el guarda en es séu Mussèu? La veritat es que bé val la pena de conservarè aquest *osset* que no cap per ningun estil dins un carro de parey.

A un'altra capital ménos il·lustrada que sa nòstra, haurian recubit tot s'esqueleto còm à còsa digna d'essè conservada, per estudi y per memòria. Aquí per nòltros il·lustrats es *Cetáceos* de 60 pams son *pezi menutli*.

*
**

Ja fá massa témps qu'es pòble y es diaris de Ciutat rallan sobre es bròu sahimós que sura demunt la mar, desde es Portitxòl fins à sa Pescateria, su devant lo qu'era Porta des Moll.

L'IGNORANCIA recusa prende cartes amb aquest assunt per pò de fé matx. Tanta espera, per part des qui los correspons averiguá sa verdadera procedència d'aquell cerigòt, y tan pòca diligència en posarhi remey, fá sospità còses, y obliga à fé judicis temeraris.

Si nòltros haguéssem de doná dictamen sobre aquest assunt, tendriam ben present aquella sentència que diu: *Salus populi suprema lex*.

Però avuy en dia, desyara veym que sa suprema lléy es sa de s'ambut.

*
**

Servesca d'avis à n'es setmanaris inmorals y de mala índole que mos envian de Cataluña sollicitant es camvi repetidament. L'IGNORANCIA, no vòl tení amistats ni relacions amb aquella casta de *savis* que potetjan sa nòstra Relligió, y umplen d'impropèris y calúmnies à n'ets homos de bé.

Gento con gento, y el Dimòni con su *parento*.

COVERBOS.

Hey havia un pagès que cansat de trabayá, volgué anarsen à Ciutat per llogarsè per cuyné.

Sa primera vegada que va aná à Plassa, quant ja havè comprat sa carn, pagada y posada ja dins sa sanayeta que duya, la posá en terra, y preguntá à n'es carnicé, còm se covia sa carn.

Es témps qu'es carnicé li dava explicacions per còure sa carn, arribá un cá, aficá es cap dins sa sanayeta, agafá sa carn, y ja li va havè estret cap avall.

Enseguida qu'es carnicé va veure allò pegá un crit diguent qu'un ca s'en duya sa carn.

Es cuyné que no sabia ahont tenia sa má dreta, fént sa mitja riaya, esclamá:

—Y la m'haurá de torná, tan mateix no la sab coure.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Un gran buñòl han estat Ses Fires y Fèstes de Ciutat.*

SEMBLANSES.—1. *En qu'es trempa.*
2. *En que té couá.*
3. *En que ténen pòls.*
4. *En que canonisa Sants.*

TRIANGUL....—*Correu-Corre-Corr-Cò-C.*
PREGUNTES...—1. *Perque ley posaren.*
2. *Un desèrt.*

CAVILACIÓ....—*Ramon Lull.*
FUGA.....—*A sa plassa ca cara sa cassa.*
ENDEVINAYA...—*Un plátano.*

GEROGLIFICH.

: Jorjol Dezembre : : Jané

UN AMICH MEU.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un cafè à un pescadó?
2. ¿Y es sàstres à n'es pòbles?
3. ¿Y una sarment à un mòrt?
4. ¿Y un amo de possessió à una imprenta?

QUIDAM IGNARUS.

TRIANGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.
.

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, lo que té el Rey d'Inglaterra; sa 2.ª, lo que devogades diu el Rey; sa 3.ª, lo que té es Conservatori; sa 4.ª, lo que ténen ses Iglesias; sa 5.ª, lo que té tothom, y sa 6.ª, una lletra.

UN AMICH MEU.

PREGUNTES.

1. ¿Ahont porem fé tantes retxes còm volèm sense qu'es conegan?
2. ¿Qui es que moltes vegades còbra sense que li donin doblés?
3. ¿Qu'es axò qu'essent mòrt aferra y trèu?

X.

FUGA DE CONSONANTS.

.A. E..A..A. A..O ..E.A .E.
BIEL DES MOLÍ.

ENDEVINAYA.

No es aucèll que jaga en paya,
Ni es de nirvis ni es de péll.
¿Còm t'agrada aquest aucèll
Que dú capulla y no es frare?

X.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.

24 SETEMBRE DE 1881

Estampa d'En Pere J. Gelabert.